

Aqqalu C. Jerimiassen
Atassut

EM 2021/11
29. september 2021

Forslag til Inatsisartutbeslutning om godkendelse af Landskassens regnskab for 2020.

(Naalakkersuisoq for Finanser og Indenrigsanliggender)

Vi vil fra Atassut kommentere og vurdere landskassens regnskab for 2020, omtrent på samme måde fra den økonomiske beretning fra 2019.

Selvom retorikken lyder henad at vores økonomi går i rigtige retning, så er det svært at vurdere befolkningens økonomiske situation pga. forhøjelserne på diverse afgifter. Det er svært at sige økonomien blandt befolkningen er stigende, da afgifterne afbløder den effekt pengene skulle have haft i befolkningen.

Vi skal have det meste af økonomien blandt befolkningen, for hvis befolkningen sidder med de fleste penge i lommerne, så vil landets kasse også opleve en god økonomisk effekt. Ligesom vi sidste år også pointerede, den store indtægt som vi får i landskassen som følge af hellefiskens afgift, er i denne år ikke ændret.

Vi har sagt det før, vi skal hente pengene udefra, ikke fra borgernes lommer. Vi vil komme længere og længere væk fra det velfærd som vi stiler efter, hvis landskassens regnskab og indtægter skal være baseret på penge fra borgernes lommer.

Vi kan altså ikke komme uden om at skulle have flere og nye indtægtskilder, og samtidig råber befolkningen efter mere velfærd og mere social hjælp, på denne måde er det bare penge fra den ene lomme til den anden, der ikke vil formindske det hul i landskassen som vi forgæves forsøger at lukke. Uanset hvor mange gange vi vender dén krone, vil den blot være dén manglende krone for den ene, og den selvsamme krone for den anden.

Skal vi forblive i denne bane? Det er præcis det spørgsmål som vi burde gruble over.

Det er nu vi skal til at kigge udadtil, hvis vi på nogen måde har planer om at forhøje vores velfærd.

Når vi taler om nye indtægtskilder som vi kan være med til at skabe, så er det et oplagt mulighed for at hente penge udefra, uden at hente de penge fra borgernes lommer.

Lad os ikke kun fokusere på enkelte fiskearter, når man ser på de andre lande og den diversitet i deres sortiment af fiskeprodukter, så bør vi snarest komme med en plan for hvordan vi kan skabe de muligheder. Vi bliver ved med at købe varer udefra, varer som vi selv har og burde være i stand til at forarbejde, producere og handle med. Vi er nok blevet vant til at søge den letteste vej, og så længe det er dén vej vi vælger så er der lange udsigter til selvbårenhed.

Vi tænker nok heller ikke over de varer som vi køber i butikken, for hvis vi køber torskerogn, så er det torskerogn fra vores nabolande, og samtidig med at vi smider rogn fra de fisk vi fanger. Har vi da ingen interesse at have vores egne produkter på butikshylderne? Vi er simpelthen for dårlige, vi må derfor blive bedre.

Vi kan sagtens få de næste års regnskaber til at se flotte ud og ende med overskud. Men kan man virkelig se det smukke i sig selv, bare fordi man har overskud? Også hvis det er betalt af borgernes penge, ikke penge udefra.

Den enorme centraliseringspolitik vi har gennemført i de sidste mange år, koster befolkningen mange mange penge. Det skader direkte kvaliteten af det service til borgerne. Fra Atassut vil vi have mennesket i centrum, det betyder at man skal basere alt hvad man gør og bruger penge på baseret på de mennesker man arbejder med.

Lad mig gentage mig selv, lad os hente pengene udefra, ikke fra vores egen befolknings lommer. For en dag vil vi vågne op og der er ikke mere at hente derfra.

Vi har dog forhåbninger i Atassut, med dette nye koalition er der faktisk udsigt til viljen om at indskrænke centralisering, det er noget vi ser frem til.

Med disse ord ønsker vi udvalget et godt arbejde.